

פרשת שלח-לך

"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (ט"ו, ל"ט).

תורת המידות המכונה בלועזית "אתיקה", בוחנת את מוסריות המעשה או ההתנהגות רק ביחס לכוונה או לרצון שעומד מאחוריהם.

על פי סוקרטס הכרעתו המוסרית של האדם, נשענת על תפיסת העולם החיצוני הסובב אותו כפי שהוא מצטייר בעיני רוחו.

על פי עמנואל קאנט הכרעתו המוסרית של האדם נובעת ממנו עצמו על פי הכרתו את עצמו ואת חובתו על פי נטיית לבו.

"ולא תתורו אחרי לבבכם"- שלילת גישתו של קאנט.

"..ואחרי עיניכם"- שלילת גישתו של סוקרטס.

"אני ה' א-לוהיכם"- תורת המוסר האנושית מקורה במעמדו של האדם בפני בוראו.

(מתוך שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע- ישעיהו לייבוביץ')

שבת מברכים - מברכים את ר"ח תמוז ביום ד' וה'. אין אומרים אב הרחמים, אין אומרים למחרתו. המולד: ליל ד' שעה 2 עם 55 דקות 6 חלקים. **ההפטרה**: יהושע ב' וישלח יהושע'.
(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

פרשת שבוע – הלה פורגס **שיעור שבת אחה"צ בשעה 18.00**

שבת שלח-לך		ימי החול	
הדלקת נרות	19:26	זמן תפילין /טלית	04:36←04:36
מנחה	14:00	שחרית	06:00
		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	19:35
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	19:48←19:47
צאת השבת	20:24	ערבית	20:10

שבת
שלום

חודש תמוז אלה אזכרה..

(תשמ"ב)	ב' תמוז- יום נפילתו של בננו יהודה וייס ז"ל
(תשנ"א)	ב' תמוז- יום פטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל
(תשנ"ו)	ג' תמוז- יום נפילתו של בננו יואב בן נון ז"ל
(תשכ"ו)	ח' תמוז- יום פטירתו של חברנו אברהם גולדפדן ז"ל (אבא גרט)
(תשכ"א)	ט' תמוז- יום פטירתו של חברנו שמואל גולד ז"ל
(תשס"ז)	י"ב תמוז- יום פטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל
(תשמ"ה)	י"ז תמוז- יום נפילתו של בננו יאיר פרוכטר ז"ל
(תשע"א)	י"ח תמוז- יום פטירתה של חברתנו אסתר רון ז"ל
(תשס"ח)	כ"ד תמוז- יום פטירתו של חברנו אריה קרול ז"ל
(תשמ"ד)	כ"ו תמוז – יום פטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל
(תש"ח)	כ"ז תמוז- יום נפילתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל
(תשנ"ד)	כ"ז תמוז- יום פטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל

ראשית אריסותיכם

במספר מקומות בפירושו לימדנו הרשב"ם כי בלימוד המקרא יש לפרש את הפסוקים על פי פשוטם, גם במקרים שפשט הפסוקים אינו עולה בקנה אחד עם ההלכה כפי שנקבעה בתורה שבע"פ. אף על פי שלא נפסוק כך להלכה, יש חשיבות גדולה להבין את פסוקי המקרא כפשוטם. כך לדוגמה הוא כותב בפתחה לפירושו לפרשת משפטים (שמות כ"א, א):

ידעו ויבינו יודעי שכל כי לא באתי לפרש הלכות אף על פי שהם עיקר, [...] ואני לפרש פשוטן של מקראות באתי. ואפרש הדינין וההלכות לפי דרך ארץ. ואעפ"כ ההלכות עיקר כמו שאמרו רבותינו הלכה עוקרת משנה [כנראה צריך להיות "הלכה עוקרת מקרא", א"ע].

בדברי הבאים ארצה לצעוד בעקבות דרכו של רשב"ם, לגבי פרשיה אחת שמופיעה בפרשתנו (במדבר ט"ו, יז-כא):

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה. וְהָיָה בְּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לַה'. רֵאשִׁית עֲרִסְתֵיכֶם חֶלֶה תְּרִימוּ תְרוּמָה פְּתוּמַת גֶּחָן כֶּן תְּרִימוּ אֹתָהּ. מֵרֵאשִׁית עֲרִסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַה' תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם.

כידוע, חז"ל למדו מפרשיה זו את מצוות "הפרשת חלה", לפיה יש לתת לכהנים חלק מסוים מכל עיסה של לחם שאנו מכינים. אך האם זהו פשט הפסוקים?

ראשית, יש לברר מה פירוש המילה "עֲרִסְתֵי". זו הופעתה היחידה של מילה זו במקרא (אמנם היא מופיעה עוד פעמיים, ביחזקאל ובנחמיה, אך ההקשר שם זהה לכאן, ולא ניתן ללמוד משם פרטים נוספים). פרשנים וחוקרים

רבים התלבטו במקורה, ואף אחת מההצעות שהוצעו אינה מניחה את הדעת. עם זאת, מן ההקשר יש שתי אפשרויות לפירוש המילה – או שמדובר בעיסה שממנה מכינים את הלחם, או שמדובר בקערה שבה מכינים עיסה זו. יש לציין כי למעשה, שתי משמעויות אלה אחת הן, משום שגם אם מדובר בקערה זהו שימוש מיטונימי, כלומר הקערה מצביעה על התוכן שלה – העיסה.

משאר שימושי המילה "ראשית" במקרא, נראה כי הביטוי "ראשית עריסותיכם" משמעו – מן העריסה הראשונה, ולא חלק אחד מכל עריסה. אם פירוש זה אכן נכון, החובה המתוארת בפסוקים היא להרים תרומה לה' מן העריסה הראשונה, מרגע הכניסה לארץ. אך ציווי זה אינו חד פעמי, רק לגבי העריסה הראשונה שלאחר הכניסה לארץ, אלא הוא חל "לדורותיכם".

אם כן, מהי העריסה הראשונה? לדעתי מדובר בעיסה הראשונה שמכינים בכל שנה. כידוע, מכיון שבימי קדם לא הייתה דרך מלאכותית לגדל שמרים, היה צורך להשתמש בשמרים בצורתם הטבעית, באמצעות הנחת הבצק בחוץ להחמיץ. מכיון שתהליך ההחמצה לקח זמן רב, היו מקצרים אותו באמצעות העברת חלק מן הבצק שכבר החמיץ אל תוך בצק חדש שהוכן, וכך מנצלים את השמרים שכבר נכנסו לבצק, ונותנים להם להתרבות בבצק החדש. זהו ה"שאור שבעיסה". כך העבירו את השאור מכל עיסה אל העיסה הבאה. אך פעם בשנה, השליכו את השאור של השנה הקודמת – בחג הפסח, מפני הציווי "תשביתו שאר מבתים" (שמות י"ב, טו). רק לאחר שבעת ימי חג המצות, אפשר היה להכין את העיסה החדשה. זוהי העיסה הראשונה של השנה, אשר ממנה יש להרים תרומה לפי הפסוקים.

על פי פירוש זה, יש כאן בעצם חזרה בשינויים מסויימים על עמר הראשית המוזכר בויקרא כ"ג. הפסוקים שם אוסרים אכילה מן התבואה החדשה של השנה עד הנפת העמר, ורק ההנפה מכשירה אותה לאכילה (אולם ההבדל הוא, כנראה, שכאן מדובר בלחם בצורתו המוכנה, בעוד שעמר הראשית הוא בצורה בלתי מעובדת). ייתכן שגם במדבר, רק לאחר הרמת החלה מותר היה לאכול מן העיסה של השנה החדשה.

ייתכן שחז"ל דרשו את פרשתנו כמצווה שונה – מצוות הפרשת חלה המוכרת לנו – על מנת לפתור את שאלת הכפילות בין הפרשיות. אפשר שכבר בספר נחמיה (י', לו-לח) מופיעה פרשנות זו לפסוקים, המבחינה בין שתי מצוות שונות. בכל אופן, כפי שלימדנו הרשב"ם, אף על פי ש"אין מקרא יוצא מידי פשוטו", ויש חשיבות להבין את פשט הפסוקים לעצמו, מהרגע שדרשו חז"ל את הפרשיה, דרשתם היא המחייבת להלכה, ו"ההלכות עיקר".

אמיצ'ר אפרון

לצבי קופלד, אתך באבלך במות אמך

יעל קופלד ז"ל

קיבוץ סעד

ביום חמישי שעבר - בין הערביים, שמו פעמיים כמה מחברינו למדשאה הגדולה בקיבוץ כפר עזה וחזו תחת כיפת השמים במופע "קונצרט ללא גבולות" שציין שנה ל"סבב הדמים האחרון בין ישראל לעזה" תחת המסר – זיכרון ותקווה בלב העימות. בחלקו הראשון בא לידי ביטוי האבל, דרך הרקוויאם של מוצרט וקטעי הקינה בעברית ובערבית, כתפילת אשכבה לזכר קרבנות המלחמה הערבים והיהודים. בחלקו השני הובעה התקווה והשאיפה לפיוס על ידי מוסיקאים יהודיים וערבים בשירה הבוקעת מהלב. המסר העיקרי שעמד מאחורי המופע היה: 'חמלה והכרה בכאבו של האחר' והוא בא לידי ביטוי באמצעות השירה והמוסיקה כגשר בין הצדדים. אלא מאי? תיאוריה לחוד ומציאות לחוד. לקבוצת הפלסטינים הקטנטנה שאמורה היתה לייצג את הצד השני, לא אפשרו נציגי השלטון העזתי להגיע. כך נשארו האמפתיה, הקינה, החמלה והתקווה רק בצדו הישראלי של הגבול בעוד הצד שכנגד פעל על פי התיאוריה החינוכית הדוגלת בהצבת גבולות ברורים (ראה להלן עמ' 9-10), גם כשמדובר ב..'קונצרט ללא גבולות'.

בשבת - שמענו בשיעורו של הרב דוד על פרשת השבוע, הסבר משכנע על התכונה ש'מאחורי הקלעים' אשר הביאה את מרים לדבר עם אהרן "אודות האשה הכושית אשר לקח" ולהיגרר לרכילות וללשון הרע. מרים שלא התכוונה כלל לגנות את משה ושכל כוונותיה היו נעלות ומוסריות במטרה לשמור על קיומו של עם ישראל ולהמשיך השושלת, חטאה ביישום הדברים בשטח ובהבנת השוני בין משה לשאר הנביאים - ולפיכך נענשה. בשיעור אחר הצהריים זכינו לשמוע את שיעורו של יצחק שלומי שהועבר כבר בליל שבועות סמוך לאשמורת הבוקר והפעם במהדורה שניה, מול קהל גדול וערני. יצחק איש חינוך בכל רמ"ח אבריו, העלה סוגיה מרתקת המעמידה את כבוד האדם מול כבוד התורה. במהלך השיעור התקיים דיון בהנחייתו בשאלה: כיצד לנהוג באדם שנפל וספר התורה עמו. את מי יש לחוש ולהרים קודם מפאת כבודו?.. יצחק גילה לנו את דעתו שבדילמה מעין זו, שאותה העלה קודם בפני תלמידיו, ההתלבטות עצמה חשובה הרבה יותר משליפת התשובה באופן אוטומטי.

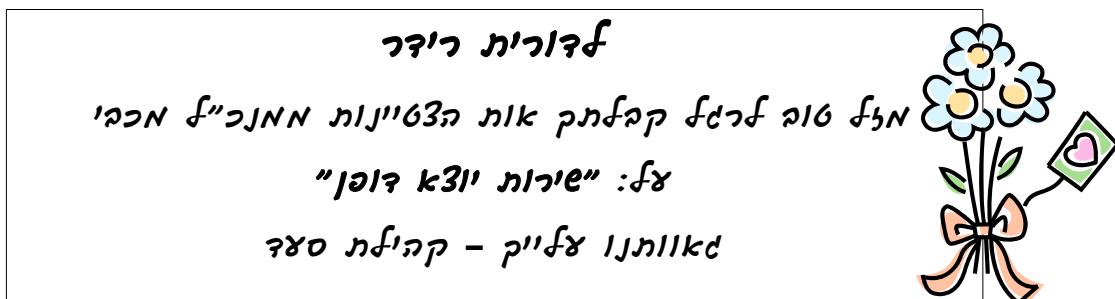
ביום ראשון - עם עלות השחר, יצאה שיירת כלים כבדים ממגידל שמש שבצפון לכיוון קיבוצנו שבדרום במטרה להרחיב, לסלול ולשפר את דרכינו. בפרק זמן קצרצר, למדו הקבלנים המנוסים את השטח וכבר למחרת החלה העבודה במרץ. נאחל לכולנו הרבה סבלנות ואורך רוח, בבחינת: "הזורעים בדמעה ברינה יקצורו".

ביום שני - יצא המחזור השני לסיור במושבת הטמפלרים 'שרונה' השוכנת בתל אביב. ומי הם הטמפלרים? ובכן, מדובר בחברי 'ארגון המקדש' הפרוטסטנטים, שייסדו את תנועתם בתחילת המאה ה-19 בגרמניה, במטרה לקרב את הגאולה ולהכשיר את הקרקע לקראת בואו מחדש של המשיח (שכבר נצלב בעבר). חלקם עלו לארץ ישראל וחתרו לעבודה קשה ומתקדמת בחקלאות, בתעשייה ובבניין, פיתחו חיי קהילה עשירים ותוססים בהתאם למסורת אבותיהם ותרמו רבות להתפתחות היישוב. חזונם ופועלם שימשו - 'אור ליהודים' שזיהו את הפוטנציאל ומימשו אותו בבואם ליישב את הארץ. ב-1871 קמה המושבה על גדותיו המערביים של נחל איילון: השטחים החקלאיים הורחבו, עצים וגנים ניטעו, בתים לתפארת בסגנון בינלאומי נבנו, מכונות תעשייה מתקדמות פעלו ואפילו תרבות הפנאי, לאחר מילוי חובת העבודה כמובן, פרחו. עד כאן, כמעט מושלם.. ובכן, אותם טמפלרים חביבים אנשי העמל ובעלי החזון, הביעו את תמיכתם בממשל הנאצי בזמן מלחמת העולם השנייה והוכרזו כנתיני אויב על ידי הבריטים. מיד הם נעצרו בתחום מושבתם המשגשגת וגורשו אחר כבוד לגרמניה ארץ מוצאם ולאוסטרליה. המושבה היפהפייה הפכה למחנה בריטי מבוצר ומאוחר יותר למחנה צבאי עברי המוסווה מאחורי גדרות. לפני כעשור החלו עבודות השיקום של המושבה במטרה להשיב לה את חזותה המקורית שבמהלכם שופצו

36 מבנים. חמישה מהם שישבו על ציר תנועה מתוכנן, הוגבהו והוזזו ממקומם על מסילות מיוחדות והועתקו כמה עשרות מטרים לכיוון מרכז המושבה, בטכניקות מתקדמות ובמבצע הנדסי מורכב. מדריכנו צפריר הוכיח לנו בתמונות שניתן בעזרת הטכניקה החדשנית להזיז מבנים בשלמותם, בעזרת כמה עשרות מיליוני שקלים, כמובן..

ונעבור לתופעה סוציולוגית מוזרה: חברנו יעקב פרידמן המקבל את פני החברים בחדר האוכל מדי בוקר בשלווה ובסבלנות, נצפה השבוע פעמיים כשהוא דרוך ומתוח בין השעות 06.30 ל 07.00 ומעדכן מעת לעת כמה מהעוברים ושבים במצב. נוסף ונציין שיעקב יליד העיר קליבלנד שבמדינת אוהיו בארה"ב, כך שבנוסף על המתח הכללי שחוה העם היושב בציון בסדרת גמר ה N. B. A. (ליגת הכדורסל הבכירה של ארה"ב וקנדה) חווה יעקב שלנו, מתח פרטי משלו. נאחל הצלחה רבה לדויד וגם לגוליית שהפעם לצדו, ושבע"ה נזכה סוף סוף לטיפת נחת גם בתחום הספורט.

יורט קימלמן

הפינה הירוקה (נצלמת?)

לסבי/חברי היו כמה שמות לקיבוץ: "המחנה", "הגן", "הפארק". תמיד היה אומר לי תראה איזה גן עדן, חלקת אדמה יפה ומטופחת, ילדים מהלכים בחופשיות, ישנם שבילי אופניים וציבור החברים נהנה מאוויר מלא, שופע חמצן מעושר הצימחייה, ציפורים מצייצות ושקט יחסי גם ואפילו בשעות היום. הוא השקיע בכך הרבה מחשבה ובעיקר תיכנון. כיאה לאדם המסוגל לראות אופק מבעד מסכי הצורך הקרוב והעכשוי.

אפשר!- כביש היקפי ועליו משטחי חנייה. ושטח הפארק נשאר סטרילי. תיכנון זה עומד על 2 עקרונות עיקריים:

1. **בטיחות:** הרחקת הסכנה הטמונה בכלי הרכב מהאוכלוסייה, בעיקר הצעירה והמבוגרת אשר פחות ערנית לסכנות.

2. **מניעת זיהום ורעש ושמירה על אוויר צח ונקי.**

איכות החיים אשר לה הורגלנו גבוהה, וקשה לשמור עליה עם העלייה המתמדת בצפיפות האוכלוסייה ובכלי הרכב. במיוחד כשהתפיסה הקהילתית והחברתית פחות חזקה, במהלך הטבעי והעולמי לכיוון האינדבידואל. הפרטה, שכונה, תושבים... אבל זה אפשרי. ניתן להגדיל ולגדר את משטחי החנייה ולנתב את הכביש ההיקפי. והנה באו הדחפורים.. הכבישים מתרחבים ורכבים נוסעים בשטח הקיבוץ - לעתים בזהירות לעיתים לא. וחמור מכל - הילדים בסכנה! למה?? אשמח להסבר.

דניאלקו כווצי

יריד התרמה ל"בית הגלגלים"

דיווח מהחטיבה בביה"ס דצ"ת

בכל שנה, נבחרת בביה"ס מועצת תלמידים בבחירות דמוקרטיות מבין תלמידי חטיבת הביניים.

המועצה אחראית להפעלת תלמידי החטיבה ולפעמים גם תלמידי היסודי, במהלך השנה באירועים שונים, סביב חגים ושאר הזדמנויות. השנה פעלה המועצה בהדרכתה ובליוויה הנמרץ של עדי סאסי, שמצליחה להוציא מן המועצה את המיטב.

במהלך השנה הושם דגש בכל כיתות בית-הספר על נושא ההתנדבות והתלמידים שימחו חיילים בנחל עוז ומגרעין צבר, כתבו שלטי חוצות משמחים והתנדבו בבית שקמה, במועצה, בניקוי אתר החץ השחור ועוד ועוד. ועם כל זאת, הופתענו לשמוע שלקראת סוף שנת הלימודים החליטה המועצה לוותר על מסיבת סיום לחטיבה ולערוך במקומה יריד התרמה ל"בית הגלגלים" באורים. "בית הגלגלים" הוא מוסד הקולט ומפעיל בשבתות ובחופשות ילדים בעלי צרכים מיוחדים-על מנת להקל על הוריהם.

מרגע שנתקבלה ההחלטה פעלו התלמידים ללא לאות לשפר ולהגדיל את הפעילויות שהוצעו ע"מ שקהל משפחות ביה"ס שהוזמן לאירוע (כלומר כ- 400 משפחות!) ייהנה ויתרום. חברי המועצה בילו בסעד כל אחה"צ, לאחר הלימודים במשך שבועיים בשיבות, בטלפונים ובנסיעות התרמה. עמלם נשא פרי והם הצליחו לדאוג לתרומות מארגונים ואנשים ששמחו לסייע. במתחם מגרש הספורט בביה"ס החדש וסביבו קמו ביתנים שונים ופינות הפעלה ובהם: בנות חברת הנוער התנדבו לקלוע צמות ועשו זאת בשמחה רבה, ילדים יכולים היו להכין שבשבות, תכשיטים ועוד. תלמידים הפעילו מעגל מתופפים, פינת ליטוף, הפרחת בועות סבון, רכיבה על סוס ועוד. כתמיד, שמחו הילדים הצעירים במתנפחים- שנתרמו ע"י המועצה בעזרת ראש המועצה, תמיר עידאן. תמיר נפגש עם התלמידים ונרתם מיד לסייע באמצעות פנייה אישית לחברת דורון צדק, בעלת המתקנים.

דוכני אוכל (כל האוכל נתרם ליריד): הקוסקוס של שגית (12 ק"ג קוסקוס ומרק!) ופול בלגי, סנדוויץ' טוסט, עוגות ושתייה, פופלי תרמו 10 ק"ג גרעיני פופקורן ואת המכונה. התורים לדוכני האוכל אמנם היו ארוכים אך אנשים לא יצאו רעבים: הקוסקוס נגמר, הטוסטים והופלים נגמרו ורק עוגות נשארו... בית ספר בריא לכל הדעות! מפעילי הדוכנים, ומקימי האירוע היו, כאמור כל תלמידי החטיבה, בנות השירות וצוות המורים שעבדו קשה בתחנות, בהגברה, בהקמה ובפירוק. כל זאת למרות החום הכבד – אנו גאים בכם מאוד!

כל ההכנסות מדוכני האוכל ומדמי כרטיס הכניסה- הוקדשו לתרומה. סה"כ נאספו באירוע 11,200 ₪. זהו סכום נכבד מאוד שישמח את ילדי בית הגלגלים ויעזור במימון פעילויות הקיץ הרבות הנערכות שם.

אנו מודים מקרב לב לכל מי שעזר בכל דרך, קטנה או גדולה להצלחת האירוע: בתרומה כספית או ציוד, בזמן ומאמץ, באפייה וחיתוך. תקצר היריעה מלהזכיר את כולכם. כמו כן, אנו מודים ומעריכים מאוד מאוד את אחד עשר המופלאים שחשבו שנתניהם לאחרים הינה דרך טובה ומתאימה לחגוג את בגרותם: מיתר צור, אוהד ברורמן ותמיר מרכוס מכיתה ט', יערה אוחנה ושירה גרוזינגר מכיתה ח' בנות, עילאי חורי ושקד הונוולד מכיתה ח' בנים, אוריה סט, ניתאי מויאל ונועם שפר מכיתה ז' - כולם חברי המועצה ועדי סאסי. אשריכם שזיכיתם אותנו להיות שותפים במבצע יפה כל כך.

בימים אלה, כשנדמה ששחיתות ואגואיזם נחשפים חדשות לבקרים, מרגש ונעים לדעת שהילדים שלנו רוצים ומסוגלים ליזום אירוע מורכב ומבורך כל כך ולהקדיש זמן ומרץ- למען אחרים. הקב"ה ישלם שכרכם.

הצגה לילדים

הנכם מוזמנים להצגת תאטרון הקרון מירושלים "מעיל הפלאים".
ביום א' כ"ז סיון 14/6 בשעה 17.30, בחדר האוכל הימני (משך ההצגה כ 40 דק').
 ההצגה מתאימה לכל המשפחה ובמיוחד לגילאי 4 עד 8, משלבת תיאטרון בובות, חפצים, טקסטיל ומוזיקה.
 ההורים מתבקשים לא להביא ילדים קטנים מדי ולא לשלוח את ילדיהם הקטנים לבד.
 אנא התארגנו בהתאם והגיעו בזמן.

מוזמנים בשמחה.

ספריית הילדים - מפי

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 14/6/15 בשעה 17:00 יוקרן במועדון לחבר הסרט:

למלא את החלל

סרט הביכורים של רמה בורשטיין, שגרף כל פרס אפשרי בארץ ובחו"ל, מתגלה כיצירה קולנועית מלאת רגש ועדינות, העוסקת יותר בהתמודדות עם אבל ואובדן מאשר בחייה של משפחה חרדית בתל אביב. "למלא את החלל" מביא את סיפורה של שירה בת ה-18, הדס ירון המרשימה שהופעתה המאופקת זיכתה אותה בפרס השחקנית המצטיינת בפסטיבל ונציה, בת למשפחה חרדית המתגוררת בתל אביב.

בסצנה משעשעת בתחילת הסרט היא משוטטת/מסתתרת בחברת אמה, עירית שלג המעולה, בסופרמרקט השכונתי במטרה להציץ מרחוק באברך הצעיר שמיועד לה לשידוך, ושאותו כמובן לא פגשה. אלא שהמסלול הידוע מראש מקבל תפנית מפתיעה וטרגית כאשר אחותה הבכורה, רננה רז, מתה בלידת בנה היחיד.

האלמן הטרי יוחאי, יפתח קליין המצוין, שנותר מטופל בתינוק, מקבל הצעת שידוך מבלגיה. אלא שאמה של שירה, רבקה, המסרבת לקבל את האפשרות שנכדה יגדל הרחק ממנה, מבקשת בייאווה לשדך לו את בתה הצעירה. שירה עצמה מתקשה לעכל את הרעיון שיהיה עליה להינשא לגבר מבוגר ממנה בהרבה, והסרט עוקב מכאן אחר התלבטויותיה וייסוריה של מי שעולמה המסודר לכאורה - מתערער.

ישראל (2012), **שפת הסרט**: עברית, **משך זמן סרט**: 90 דקות, **ז'אנר**: ישראל, דרמה. **במאי/ת, תסריטאית**: רמה בורשטיין

שחקנים: יפתח קליין, רננה רז, עירית שלג, הילה פלדמן, הדס ירון, חיים שריר

כולם מוזמנים

פצאית, חלומות מתעמים

יום שני בבוקר, דפיקה בדלת, אל ביתנו נכנס יונתן, האיש והרוח שמאחורי תוכנית הילדים החביבה והאהובה "ניידת החלומות". התוכנית אותה יונתן גם מנחה משודרת ב"ערוץ מאיר" (אינטרנט או טלוויזיה) ובה מגשימים לילדים את חלומותיהם המיוחדים.

יונתן, מצחיק ומשעשע, מגיע עם צוות קטן ומקסים (צלם, איש סאונד ומפיקה) בעקבות פנייתה של יובל, בתנו בת ה-10, שאוהבת מאד לצייר ויש לה חלום: לצייר על מיגונית, וכך להפוך את הכורח להכנס אל מרחב מוגן ליותר ידידותי ונעים.

ליום הצילומים קדמו ימים של תיאומים, טלפונים, ברורים, אישורים, גיוס משתתפים ועוד שלל משימות, ולבסוף נבחרו 2 מיגוניות בקיבוץ עליהן תצייר יובל, בהדרכה מלאה של הצייר אליסף מיארה, משוקדה, שעבודותיו מוכרות לנו מהמיגוניות הפזורות ברחבי המועצה. אליסף ויובל נפגשו במהלך התוכנית והוא הסביר לה בסבלנות ובנעימות את מלאכת הציור על מיגונית כולל האביזרים והמכונות והכלים שעומדים לרשותו.

במשך כל היום עבדו אליסף ויובל, וכמובן גם יונתן, על המיגונית שמול הכניסה החדשה לבריכה, ולבסוף ניצבה לה המיגונית מקושטת ויפה, משולבת בנוף ובסביבה. אחר הצהריים עברו הציירים אל שכונת שקד, ובעזרת חברותיה של יובל מהשכונה, נצבע, עוטר וקושט צינור הבטון והבטונדות הקרובים לגן השעשועים ופינת הישיבה. יום החלום הסתיים לו, ושבנו הבייתה עייפים אך מאד מאד מרוצים!

תודה רבה לכל אלו שסייעו ליובל בהגשמת חלומה, מי בלוגיטיקה ובתאום, מי בצביעה ובציור ומי שפרגן ושמח בשמחתה. ועכשיו רק נותר להתפלל ולייחל לרוב שלוה ונחת, ושיתגשמו כל חלומותינו לטובה ולברכה.

ספר סיטי

נ.ב. – התוכנית תשודר בשבועות הקרובים בערוץ מאיר.

הזמנה לחוג פרשת שבוע לילדות

אני מזמינה ילדות מגיל גן עד כיתה א' (כולל) להצטרף לחוג פרשת שבוע שהתחלתי להעביר לפני כמה חודשים, וכעת אני רוצה להרחיב את מספר המשתתפות. בחוג מדברים מעט על פרשת השבוע ועושים פעילות בנושא למשך כרבע שעה- עשרים דקות.

החוג יתקיים בשבת בשעה 17:00 ליד ביתי (ניפגש ליד בית כנסת כדי שמי שלא יודעת איפה זה תוכל למצוא). מוזמנות בשמחה!

עיסוקים

לציונה ולמיכאל פרקס ולכל המשפחה המורחבת

מזל טוב לנישואי הנכד פאז – הנם של דאנית ויואב מליח ע"ל מורן

שתזכו למחנה ונחת-קהילת סעז

לשרה רבלין מזל טוב להולדת הנין
נכד לאסר ע"ה ולרותי תבדל"א רבלין
בן למצויין ולדרור רבלין

למרים ולמשה בן צבי מזל טוב להולדת הנין
נכד ליהודית ווידן בן לאהרן ולברכה

מצקמות הקונצרט - זכרונות מן הצמר הרחוק...

מאת: דליה דן

עד לפני כ- 20 שנה, היו שעורי מוסיקה חלק קבוע במערכת הלימודים של בית הספר. היתה תכנית לימודים מטעם משרד החינוך לכיתות ד-ט' לפיה לימדתי תולדות המוסיקה, הכרת מלחינים ידועים, האזנה מודרכת, מקהלה (שהופיעה בכנסי מקהלות) וכן שירים נבחרים לפי שירונים מטעם משרד החינוך. מדי פעם היה בא מפקח, להאזין ולבקר. לכל הנושא של מוסיקה היה מעמד מוכר ומכובד, ויעידו על כך התלמידים מאותן שנים, וגם מחברותיהם המסודרות והמטופחות.

לצערי, בשנים האחרונות, מטעמי צמצום בתקציב, נמחק נושא המוסיקה ממערכת השעות בבתי- הספר. אין כל התייחסות להשפעה של שירה בצוותא ולהאזנה ליצירות קלאסיות כגורם מלכד, מהנה ומרגיע.

מדי פעם היו מביאים אמנים מהשורה הראשונה במסגרת "אומנות לעם" להופיע בקיבוצים, זכורות לי הופעות של פנינה זלצמן, נעמי שמר, שלישית יובל ועוד. להלן רשמים מהקונצרט לנבל וחליל שהתקיים אצלנו.

מנהרת הזמן

דברים שנכתבו ופורסמו ב"עלים" תשל"א, היום לפני 45 שנים - מחמאות ובצדן תוכחות רלוונטיות מאד גם לימינו..

פרפטום מובילה (בתנועה מתמדת)

הקונצרט לנבל וחליל של הצמד עדנה ויצחק בוכמן, היה חוויה אומנותית ואסטטית גם יחד. צליל הנבל האציל כה ערבים, עד כי גם מנגינת תרגילים אפשר ליהנות. בשילובו של חליל הקונצרטים העדין, הוגשה הרמוניה מלאה ומיוחדת. גם ההסברים שנתנה הנבלנית היו הולמים וברורים. מובטחני שהייתה זו מעין חוויה לימודית לקהל, המכיר בנבל רק את המסגרת הגלית שבחלקו העליון של הכלי.

במיוחד התפעלתי מאופיים וממזגם הנוח של האמנים ומסבלנותם הרבה, נוכח התנהגותם של הנוכחים באולם. כנראה שקיימת הנחה, לפיה אם בא הקונצרט אלינו הביתה, זכותנו להתנהג "כמו בבית", ולא כפי שהיינו מתנהגים לו היינו נוסעים ל"ביתו" של הקונצרט. גם כאשר קונים כרטיס, אין לצאת באמצע הקונצרט, כל הודע שיהא עליו לצאת, ישב נא בקצה השורה האחרונה ולא יתרומם לפתע ממקום חזיתי, גם אם מרוכזים האמנים במלאכתם על הבמה, הם קולטים מזווית העין כל תנועה באולם, דבר הפוגע הן בנגינתם והן בהרגשתם ככל אדם הנפגע בעת שפונים לו עורף בעוד הוא עמל להשביע רצון.

טוב היה לו כל הילדים הרכים שנכחו בקונצרט, היו מקבלים תדריך מוקדם כיצד מתנהגים בקונצרט. בהזדמנות זו היו גם ההורים מקבלים תזכורת לעצמם, ולא כפי שהדגימו הפעם.

אני משתדלת לפתח בילדים התייחסות והערכה לאמנות נעלה זו - המוסיקה - ולא תמיד נענית בשיתוף פעולה מצד ההורים, ועל כך - חבל...

דליה דן

תאופה ל"הצעה לסדר"

קראתי את הצעתו של אליאב שפורסמה בעלון הקודם בעניין השמחות בבית הכנסת, ועקרונית אני מסכימה שצריך להסדיר נושא הסוכריות. לשמחתי הנושא עלה סוף סוף לדיון, וגם אני חושבת שלעיתים מרוב שמחה והתרגשות לתפוס את הטופי, עוברים את הגבולות ובמיוחד בשבתות מרובות שמחות: שבת חתן, בר מצווה, הולדת ילדים כן ירבו.. כמו שהיה לפני שבועיים.

אבל, בניגוד לאליאב, אינני חושבת שצריך לשנות את הסטאטוס קוו. נחמד מאוד שכל בעל שמחה, לפי תורו, מקבל יחס אישי, שיר קטן ו"סוכריות על הראש" מהחברים.

אז מה עושים?..

תפקידם של ההורים לקחת אחריות על ילדיהם ולהסביר להם שבית הכנסת הוא מקום קדוש לתפילה ולא מגרש משחקים. בבית הכנסת יושבים במקום עם אבא או אימא וקמים מהמקום רק כשמגיע הזמן הנכון ובהינתן האות (מאלי קראוס בדרך כלל), **ורק אז** אפשר לגשת לאזור הבימה.

לא עולים במדרגות הבימה ולא מתיישבים שם על הספסל כבר בתחילת הקריאה - כי זה מפריע לבעל הקריאה וגם מפריע לאלו שעולים ויורדים לתורה. ילדים שלא מסוגלים לשבת בשקט ולהתנהג כמו שצריך בבית הכנסת לא חייבים להישאר בפנים ולהפריע. הם יכולים להמתין בחוץ עד שיקראו להם ורק אז להיכנס ולתפוס מקום אסטרטגי על יד הבימה. כלל זה נכון לכל שבת ולא רק בשבתות מיוחדות: "חנוך לנער על פי דרכו".

מדברים רבות על הרצון להיפרד מ"סינדרום המטפלת" ולשם כך, ההורים צריכים להפנים שחינוך הילדים הוא באחריותם בלבד.

סג' פרידמן

קריאת התורה מצד הסוכריות

אני מסכים מאוד עם הבעיה שהעלה אליאב לגבי הקריאה בתורה, בזמן שהבמה מלאה ילדים וילדות. בתור מי שעומד פעמים רבות לצידו של בעל הקורא, אוסיף ואמר שקשה מאוד לקרוא בתורה כשיש רעש כזה על הבמה, גם כשמדובר בבעל קורא ותיק ומנוסה.

בנוסף לכך, קשה גם מאוד לעלות לתורה (צריך לפלס דרך בין כל הזאטוטים), ולעקוב אחרי קריאת בעל הקורא, במיוחד אם מדובר בסבא מבוגר, או באיש עם מגבלה כל שהיא.

אני מבקש להציע הצעה שנראית לי יותר מעשית ויותר מתאימה –

ההורים אחראים על ילדיהם! דבר זה נכון תמיד, ונכון לכל אורך התפילה! לכן – ההורים ידאגו שילדיהם יהיו לידם, או בחוץ, ויעלו לבמה רק אחרי שהחתן עלה לתורה. כך נצמצם את הרעש והמהומה לזמן קצר. גם אם יש מספר חתנים בשבת אחת, נראה לי שהורים אמורים להיות אחראים על ילדיהם (ואם לא, שידאגו שילדיהם יישארו בבית).

הורים שרוצים להתארגן מבעוד מועד, יבררו מראש האם החתן עולה בהתחלה, באמצע או בסוף, וכך יוכלו לדאוג שילדיהם יגיעו בזמן המתאים, ולא הרבה קודם.

והעיקר, שירבו שמחות בקהילתנו!

יחזקאל א' א' א' א'

"יומן פרויקט"

הפוע הראשון לצבאות התשתיות

ביום ראשון בבוקר לאחר פינוי ציר התנועה המתחיל מכיוון מקלט קרמיקה הגיעו אחר כבוד עובדי הקבלן ורכביו לביצוע של הפרוייקט. יום זה יועד להתארגנות בשטח. ציוד הקבלן נפרס מאחורי מקלט קרמיקה, נסגרו צירים ונעשו תיאומים אחרונים, הכל כדי שביום שני בבוקר, עם הגעת המפקח שמלווה את הפרוייקט, יוכלו להתחיל בחפירות להרחבת הכביש ולהטמנת תשתיות. החפירה והוצאת חומר החפירה מתנהלים בצורה נקיה ומסודרת, ובמידה ונעשית פגיעה כלשהי היא מתוקנת מיד בתמיכת אנשי התשתיות שלנו – בניה, יואל ואיציק.

ביום שלישי הגיע המודד לסמן תוואי הדרך באופן מדויק. זה המקום להזהיר מפני יתדות המדידה (שסומנו בעזרת בקבוקים בחלק מהמקומות). הורים - אנא הסבירו לילדים את מהות הסימון, ודאגו לכך שלא יסירו את הבקבוקים מהיתדות, דבר העלול להביא חלילה לפגיעה.

ביום רביעי - הורחבו החפירות גם לקטע הכביש העוקף באזור חניית בוקי על מנת לפנות מקום מסודר לחניות לאורך הכביש במקומות שניתן.

תכניות לשבוע הבא-

אנו מקווים לסיים ולסגור את עבודות החפירה והטמנת התשתיות בתוואי זה ולפתוח את ציר התנועה למעבר.

בהמשך נעדכן על הציר הבא המיועד לעבודה.

אנחנו קוראים ומזכירים לציבור לא להיכנס לאזורי העבודה ולהתאזר בסבלנות.

במקביל – פורסמה לציבור תכנית להסדרת המתחם התפעולי (דשא סוכה לשעבר). נשמח לקבל התייחסות והערות בונות.

אליס, נחום ואתי

מפתחון לה מנהל הקהילה

"הכח לצמוח" – פרטו

לשמחתי, מספר מכובד של חברים נרשם למעגלי השיח "הכח לצמוח" ובע"ה תפתחנה 3 קבוצות שיח. כפי שכבר פורסם נפתח את היציאה למסע זה, ביום שני הקרוב כ"ח בסיוון (15/06) בהרצאה חשובה של מרים שפירא, המיועדת לציבור כולו, גם לאלו שלא נרשמו למעגלים. הציבור כולו מוזמן.

שקיפות ונגישות

ביוזמתה ובביצועה של איילת ברנע יחד עם אסתר רוני וישי אברהם, נבנה כלי נוח המאפשר לכל חבר שקיפות ונגישות לכספים העומדים לרשותו בגין זכויות העבר, לפני יום השינוי ובגין שיוך פירות יצרניים. כל חבר או חברה יכולים להיכנס לאתר השירות לחבר, ובתוך "תקציבים אישיים" קיימת שורת מידע חדשה תחת הכותרת: "זכויות עבר ושיוך פירות יצרניים". כאשר נכנסים פנימה, פרוסים לפנינו הכספים העומדים לזכותנו. כספים אלה יוצמדו אחת לשנה כמקובל. אם מישהו חושב שנפלה טעות בסעיף זה או אחר, מוזמן לפנות לאסתר רוני בהנה"ח. יישר כח לאיילת ולעוזרים על ידה.

חריגה שמחה בתקציב הקהילה...

לפי קצב השמחות במחצית הראשונה של 2015 נראה לי, שתהיה לנו חריגה שמחה בתקציב השמחות. זהו התקציב היחידי שבו מחד קשה לנבא מחד ומאידך אנו מברכים אם יש בו חריגות.

בהמשך לפסקה הקודמת... קול ששון וקול שמחה

- שרה הוך ובח"ל מיכאל יופה הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה, ביום ראשון ד' בתמוז (21.06), באחוזה מרגו ברחובות. הזוג מתחיל את דרכו בלונדון. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים גיין ואייזיק ולכל המשפחה.
- רותם אלברט ובח"ל לי כהן הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה, ביום חמישי י"ב באלול (27.08). מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים חנה'ליה וטוביה לסבתא רחל ולכל המשפחה.

נבצרות חלקית

כאשר לפני שנים הודיע ראש הממשלה על "נבצרות זמנית" בשל בדיקות רפואיות, תהיתי מדוע צריך להיכנס לענייני האישיים, אך לעצמי ענית, שזה גורלו של איש ציבור. כעת אני מוצא את עצמי בסיטואציה דומה, מדווח לציבור על כך שמסיבות אישיות זמינותי ועיתותיי מוגבלות ומי שרואה שלא הגבתי למייל שלו, או שפגישה שתוכננה נדחתה, יקבל זאת בהבנה.

שבת שלום

ובריאות שלמה

מחמ